

[Finansministeren.]

politiske foranstaltninger. Det mener jeg også. Min opfattelse er, at vi i dette øjeblik står med nogen usikkerhed overfor den nærmeste tids udvikling, og at der intet urimeligt vil være i, om vi ser tiden an i de kommende måneder og ser, om udviklingen går til den ene eller anden side. Vi for vort vedkommende må nu engang bygge vore betragtninger på et skøn. Hvis dette skøn berettiger dertil, vil denne regering ligesom en hvilken som helst regering i den givne situation tage initiativet til forholdsregler, som må skønnes nødvendige. At der herved kan blive anledning til strid mellem forskellige opfattelser i det høje ting, vil ikke kunne forundre nogen efter det oplæg, der har været for debatten, men der må gøres alt muligt for at forhindre en ulykkelig udvikling for vort lands samlede økonomi. Det er den regering, der sidder i øjeblikket, enig med alle parter om.

Efter disse bemærkninger til det ærede medlem skal jeg gøre nogle bemærkninger til, hvad der iøvrigt er fremsat; det skal ikke blive så forfærdelig mange.

Der er sluttet et forlig mellem fire partier, og nu har hver ordfører for disse fire partier bestræbt sig for at få slået fast, hvorfor de ikke ville holde sig udenfor forliget, eller hvorfor de dog til sidst gik med til forliget, og de pegede på, hvad de hver for sig anså for at være mindre godt ved dette forlig. Et forlig giver jo altid anledning til kommentarer fra alle sider; mit partis ordfører har givet udtryk for visse synspunkter, andre partiers ordførere har givet udtryk for deres. Jeg har ikke synderlig lyst til at gå ind i denne debat, for den forekommer mig ørkesløs; den forekommer mig mindre værdifuld i dette øjeblik, da en aktuel løsning på et lovgivningskompleks er blevet bragt til veje.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller betegnede i sin tale det, der var sket, som værende intet forlig. Han sagde: det såkaldte forlig er et middel, hvorved den endelige kamp mellem os og det konservative parti bliver udsat. Jeg havde virkelig den samme gysende fornemmelse, som jeg kan forstå har grebet det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard over, at vi står overfor den endelige kamp mellem os og det konservative folkeparti. Jeg tror, det ærede medlem kan trække vejret roligt endnu nogen tid, og selvom vi kommer ud i kampen, er der vel ingen garanti for, at en af os bliver fuldstændig pulveriseret, så det bliver den endelige kamp.

Det ærede medlem anvendte med megen

behændighed billedsproget, idet han talte om postbudet, der ringer to gange, og sagde patetisk: dette er den første ringning. Alt det klokkespil, det ærede medlem har været inde på, har været af en lidt forskelligartet styrke. Da det ærede medlem holdt sin første tale i det høje ting, ringede han med de store kirkeklokker; det er dem, der kun tages i brug, når der er fare og fejde i sigte. Da det ærede medlem var med i udvalgsforhandlingerne, havde jeg indtryk af, at det var cykleklokker, der var taget i anvendelse, og nu har det ærede medlem ved denne lejlighed i dag ringet, skal vi sige, med de mellemstore klokker. Det er dem, der karakteriseres ved, at de frembringer en vis lyd, eller også at de ringer solen ned, og som man i almindelighed ikke lægger synderlig mærke til. For min skyld kan det ærede medlem muntre sig med det klokkespil, som han har lyst, og der er ikke noget at sige til, at det ærede medlem er kraftig i sit forsøg på at vise, at det, han er gået med til, ikke er noget, det konservative parti i virkeligheden ønsker eller finder tilfredsstillende.

Det ærede medlem gjorde en bemærkning, som undrede mig lidt, og som jeg i hvert fald ikke forstod. Han sagde i sin omtale af det forlig, som altså ikke var noget forlig, at hvilken af parterne der hedest har ønsket kampen udsat, er ikke svært at se. Tænk, for mig er det faktisk svært at se. Må jeg spørge det ærede medlem, hvorfor det konservative parti går med til dette forlig. Hvad mener det ærede medlem med denne udtalelse? Jeg forstår den ikke rigtig, men det kan jo skyldes manglende opfatteevne; det ville jo være hæderligt, om det var så. Men det er også muligt, det ærede medlem kan give en forklaring på, hvad han egentlig mente med sin udtalelse. Det ærede medlem boltrede sig i udtryk som min „sorgløshed“, denne „fantastiske udpumpning“, der skal finde sted fremefter, til trods for at det ærede medlem har fået tallet, kender de synspunkter, der gøres gældende, ved hvordan de faktiske forhold kommer til at ligge — alt det skal jeg skænke det ærede medlem, for jeg ønsker ikke at genoptage en langstrakt diskussion om de forskellige punkter, herunder det ærede medlems synspunkter om vor laden-stå-til-politik og regeringspolitikken, der er brudt sammen, og hele klaviaturet af agitatoriske udtalelser. Jeg synes alvorlig talt ikke, at tidspunktet er inde til at gå ind i en lang debat om alle disse anliggender. Det ærede medlems besparelsesforslag — det eneste positive og håndgribelige, han kom med — var det